

ILLYÉS GYULA

Csillagesés hava

*Már ősz-hideg gyepen hanyatt feküdvén
itthon megint, még meddig nézhetek
jós-jelek helyett flitter-fényeket
a gyászleplen, földünk halotti ün g é n?*

*Tetszik a csillag-ábrák, parabolák
mértani közlendője, kiszabott
mozgásuk tiszta stílusa, ahogy
a Szépet s Szörnyűt egy mondatba fogják!*

*Fölfedik értők számára kegyetlen
világossággal: így forog a Rend:
tudjatok ti is annyit odalent,
mint fent mi, kik a ránk osztott szerepben*

*kezdetből fogva más utat találni
még képtelenebbek vagyunk, akár ti.*

Őszi vendéglátás

„...lényem jobbik felével nem hiszek a halálban, a másikkal, a hitványabbal, születésem óta készülődöm rá.” D. T.

*Kint még a vízen, vasmacskára kötve
egy, kettő, három vitorlás... de mind már
fejet ráz, nemet himbál
a szikvizes, híg, nyári örömökre.*

*Sunyin megint, már némán (nem dörögve),
jó majd vihar, oldalról osztva
hideg-gyors záport, visszkézzről pofozva:
vissza, rabok, a téli tömlőcökbe!*

*Gyerünk, Tibor. No, vendég, menj elöl te
(nyolc évvel bátyám). Élünk! És... mosolyra
vár bennünket bent Böbe s Flóra —
Dehogyan tartozik ez a nőkre!*

*Grál-lovagok, próba-állt aggok, kéz a vállon
bókolást nékik: itt vagyunk! Miközben
suhanunk is már távoli ködökben,
kolombustalan óceánon!*

Ha ti nem is

*Gyermekeitek, a lányok, fiúk,
ha ti nem is, megszegyenlik maguk:
gyomrukig érzik át már ők a bűnt,
mit tettetek velünk.*

*Számra, anyám hangjára lakatot,
civilizált fegyelmet raktatok.
De zord a csönd, ha lenről rab-düh néz
föl úgy: hallgatni kész.
Nos, némaság. De lám csak: él a jog,
s a hit; s a megvetés.*

*Fegyelmezem műveltre szívemet.
Hallgat a ház. De a Kezdetek és
Végek fölmorgó légvonata vad-
állat hangokat ad.
Mindnyájunkat egyaránt fenyeget.
Zord figyelmeztetés.*